

МАРИН ТАЧКОВ

***БЪЛГАРСКИ
ПЕСНИ***

МАРИН ТАЧКОВ
БЪЛГАРСКИ ПЕСНИ
АВТОРСКИ ПЕСНИ И
СТИХОТВОРЕНИЯ С
ФОЛКЛОРНИ, СОЦИАЛНИ И
ЛЮБОВНИ МОТИВИ

chitanka.info

ЗА АВТОРА И КНИГАТА

Марин Тачков Йорданов е роден на 28.02.1966 г. в с. Пиперково, обл. Русе. Завършил е българска филология във ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“. Има публикации в сп. „Летописи“, сп. „Пламяк“, сп. „Дарба“, сп. „Детска радост“, сп. „Пчелица“ и др. Автор е на стихосбирките „Може би“ (1994), „Икво от туй“ (1996), „Стихоткровения“ (1997, 2000), „Български песни“ (1999), „Детето — птица“ (2001), „Приятели добри да бъдем“ (2001), „Рими за деца любими“ (2002), „Деца със слънчеви лица“ (2002), на пиесите „Да бъде“ (1994) и „Не може да бъде“ (1996).

Един даровит млад поет — Марин Тачков — ни поднася новото издание на лиричната си книга „Български песни“. Автор на десетина книги, поетът се стреми към нови творчески реализации. Доказателство за това е настоящата му стихосбирка.

Като поет Марин Тачков е чужд на каквато и да е изкуственост, на външното и безличното отразяване на поетическите си находки. В творбите си той търси най-българската почва — и го постига. Стихът му е естествен, свеж, топъл, обогатен от уханното многоцветие на Дунавската равнина и на българското...

На добър час на стихосбирката „Български песни“!

Христо Черняев
август, 2002 г.

Авторът сърдечно благодари за приятелското съдействие на: Хр. Черняев, А. Асенов, Пл. Георгиев, Д. Каратодоров, Г. Русев, Н. Петров, Ирина и Евгени, Албена, Корнелия, Мария, Нели, Бети, Росица, П. Николаев, Пл. Цветков, Д. Найденов.

... И НЕКА ЛЕТИ ПЕСЕНТА...

БЪЛГАРСКИ ПЕСНИ

Там долу, край Дунав, се сбрали невести —
запели невести божествени песни...
Дочули ги — там, на Балкана — юнаци.
Запели юнаци с уста гръмогласни...

Запели за тази земя плодородна —
че в нея чернее и вехне народът,
че сълзи се леят и пълнят реките,
че вълчите зъби в народа са впити...

И техните песни далече отплуват —
далеч заехтяват — над Пирин и Дунав...
Тез български песни, от скърби родени,
огласяят Земята и цяла Вселена...

(Първите два и последните два стиха от всеки куплет се повтарят.)

Живо, бързичко. *Български песни,* *музика Марсел Жаков*

Am E7(Dm)
(G) Am(E) (Am) Dm (G) C
Am Dm E7 Am E7 Am

Нотиране и хармония — Димитър Каратодоров

БАЛАДА ЗА ПЕСЕНТА

— Запей, певецо, песен за душата,
за красотата и за любовта!
Душата ми сега е празна чаша —
излей ти в нея своята душа.

— Добре... Послушай тази песен чудна. —
Певец прекрасен пеел с глас крилат.
Пътувал той с китара звънкострунна
и радвал с песни този тъжен свят...

Но зърнал Нея — със очи омайни...
Китарата му стихнала за миг.
Той влюбил се, поискал обичта ѝ.
Отвърнала му тя със смях звънлив:

„Добре певецо... Но — като отплата —
най-чистите си чувства в мен излей! —
Най-хубавата песен на земята
за мен изпей с душата на Орфей!

Такава песен — за да ти повярвам —
на красотата моя посвети!
Да вдъхне обич тя дори на Дявол!
Да трепнат даже мъртвите души...“

Запял певецът песента крилата,
запял с душата, влюбена до смърт.
И пеел той, а плачела душата.
И късали се струните от скръб...

Той пеел тази песен вдъхновена.
Пригласяли му хиляди щурци...

И слушала го цялата Вселена —
и Дяволът, и мъртвите души...

Китарата си той накрая пуснал
и за сърцето хванал се с ръка...
Отишъл си от този свят бездушен...
Останала е само песента...

[По желание — IV и V куплет — като речитатив (със същата мелодия).]

M.M. $\text{♩} = 112$ БАЛАДА ЗА ПЕСЕНТА муз. М. Тагков
Умедию

Am G Dm
Am Dm G
G Am Dm
E # Am

БАЛАДА ЗА ГРАБЕЖА

По мита за вграждането

*Майстори стари сграда градили —
денем градили, нощем рушили...
Пили ракия, кърваво вино
на вересия седем години...
Майстори рекли тъй на народа:
— Слушайте, братя, слушайте, хора!
За да направим по-здрав градежа,
трябва да сторим някаква жертва.
Доста сте яли, доста сте пили,
бели парици вкъщи сте скрили...
Мамите бога, нямате вяра.
Трябва да сторим жертва голяма!
Всеки да дава тука парите.
Всеки да носи мляко и жито.
Всеки да коли млади телета
и да ги дава тука за жертва...*

*Дава народът, колкото може —
носи на тия майстори божи.
Съхне народът, омършавява —
и оголява, и обосява...
А на градежа лее се вино —
хапва и пийва славна дружина.
Денем полагат нови основи —
нощем събарят със сили нови...*

Майстори казват пак на народа:

— Вярвайте, братя! Вярвайте, хора!
Доста строежа сме го градили,
ала бъдете по-търпеливи!...
Няма да стане с мърша градежа —
трябва да сторим жертва човешка!...

Плаче народът, вече без сила —
жени не раждат, деца умират...
Колко ли още жертви ще трябва? —
Всички издъхват — свършива се хлябът...
Сиромаш Лазар само остава —
жертва голяма той да направи.
Скоро отива сам на градежа
с боси нозе и скъсана дрешка.
Зъбите стиска, вади нож Лазар
и си раздиря дрехата стара.
После самичък ляга под ножа —
и си съдира своята кожа.
И я размахва, още гореща,
и я захвърля — там, на градежа...

ТРИ СИНДЖИРА БЕЛИ РОБИНИ

Край София в безкрайната вечер
засвирили три тъжни китари...

Не са били три тъжни китари,
а най били три синджира роби. —

На първия — момичета мили.

На втория — девойки красиви.

На третия — жени хубавици. —

Заробени от живота черен...

ПРИПЕВ: Изнизват се и те за чужбина —
орисани за бели робини...

И скръбна е родината мила —
и стене като изнасилена...

Къде ли е сега Крали Марко? —

Навярно пак по кръчмите пие...

Или лежи, безсилен и болен —
робините да спаси не може.

А може би върти си синджира —
превърнал се във роб на парите. —

Красивите момичета родни
примамва той и далеч продава...

Три синджира вели ровини

УМЕРЕНО

МУЗИКА: МАРИН ТАЧКОВ

Припев

Нотиране и хармония — Димитър Каратодоров

ПЕПЕРУДА

По обичая „Пеперуда“

От сън се пробуди Гергана,
облече се в бяла премяна.
Изправи се, мила и хубава,
накрай равнината, край Дунава.
Очи сведе в сушата черна,
към страшното слънце погледна.
Тя бели сълзици зарони
и тихо на Бог се замоли:
„Дочуй, Боже, тази молитва!
С криле ме дари, за да литна! —
Да стана, за миг пеперуда,
да хвъркам под слънцето луда! —
Че дъжд няма — съхне земята —
и плачат жени край нивята...
Комари в кръвта са се впили —
издъхва народът — без сили...“
Вървеше Гергана край Дунава
и плачеше тя развълнувана...
От нейните бели сълзици
растяха цветя и тревици...

[Последните два стиха от всеки куплет се повтарят.]

Геперуди

Умерено *музика Марих Жаков*

Am Dm

E7 Am Dm E7 Am Dm

Am E7 Am

Нотиране и хармония — Димитър Каратодоров

РЕКАТА КРАЙ БЯЛА

На светлите хора от Бяла

*На север игрива река е дошла,
наречена Янтра, с немирна водица...
Не е била, момко, игрива река —
а най била чудна мома хубавица...*

ПРИПЕВ: *Тя имала гъвкава, нежна снага,
небесни зеници, къдрици безкрайни...
Душата ѝ пеела за любовта...*

С тополи крайбрежни споделяла тайни...

*Залюбила момък със светла душа...
От обич обляла е тя бреговете...
И днес тази приказка за любовта
реката с тъга на рибарите шепне...*

ПРИПЕВ: *Реката не спира — това е съдба!...
Спокойно сега край града преминава —
тя светлите хора с прекрасни сърца
с невидима мила ръка поздравява...*

[Вторият припев се повтаря 2–3 пъти.]

РЕКАТА КРАЙ БЯЛА музика: М. ТАЧКОВ

The image shows a handwritten musical score for the song 'Реката край бяла' (The River by the White). The score is written on three staves in G major, 2/4 time. The first staff contains the melody with a 7-measure phrase. The second staff contains a 7-measure phrase with a 'ПР.' (ritardando) marking. The third staff contains a 7-measure phrase. Chord symbols are written below the notes: Am, Dm, G, G7, C, G, G7, E, Dm, G7, C, F, E, F, E.

Нотиране — Георги Русев, хармония — Димитър Каратодоров

БЯЛА МОМА И СЛАВЕН ЮНАК

Родила се бяла мома,
бяла мома, хубавица...
Закършила кръшна снага,
разпуснала дълги коси...

ПРИПЕВ: Тя не била бяла мома —
най ми била Янтра река.

И тръгнала бяла мома —
там, от Балкана — на север...
И срещнала тая бяла мома
прославен юнак, хубавец...

ПРИПЕВ: Той не е бил славен юнак —
най ми е бил Дунавът бял.

Залюбил той бяла мома,
бяла ръка ѝ поискал...
Родило се буйно дете —
със къдриви, черни коси...

ПРИПЕВ: То не било буйно дете —
най ми било Черно море...

[Всеки припев се повтаря по 2 пъти.]

БЯЛА МОМА И СЛАВЕН ЮНАК

ж. в. о. МУЗИКА: МАРИН ПАЧКОВ

Am E7 Dm G G7 Am

C Am Dm E7 Am

Пр: Dm Am E7 Am

Dm D7 Am C E7 Am

Нотиране — Георги Русев, хармония — Димитър Каратодоров

ПЕСЕН ЗА РУСЕ

*Дунавът нежно шепти,
ласкав, усмихнат, сърдечен...
Раждат се чудни мечти
в тихата русенска вечер...
Кораб на кея трепти...
Залезът свети далечен...
Радост се ражда в гърди
в топлатата русенска вечер...
Вярвай в красивото ти!
Вярвай, че пак ще се срещнем!...
Пак ще си шепнем, нали —
в чудната русенска вечер?...
Припев: Русе, бъди! — Светъл и жив —
град, от вълните целуван! —
Кораб красив с волни души —
Дунавът нощем сънува...*

[Последните два стиха от всеки куплет се повтарят. Припевът — след всеки куплет. По желание — модулация на III куплет.]

Песен за Русе

музика: Марин Жаков

Въвежение Живо

1. 2.

Am Am E7 Am E7 Am

КУПЛЕТ

Am Dm Am Dm G7 C

E7 Am Dm Am E7

Am припев Dm Am E7 Am

2. E7 Am

Нотиране — Корнелия Чекелева, хармония — Димитър Каратодоров

ЗДРАВЕЙ, СВИЩОВ

*Здравей, Свищов — студентското градче,
от Дунава откърмено дете!...*

За тебе като майка е реката...

И в тебе раснат ласкави децата...

(Животът си тече като реката...

И всичко в теб е близко и познато...)^[1]

ПРИПЕВ: *Свищов красив, край Дунава роден,
Свищов, бъди — щастлив,*

благословен!...

*Пристанище си ти за теб и мен —
и светъл дом, и път към светъл ден...*

В градинката Алеко пак шепти:

„Щастливец съм!“... Бъди щастлив и ти!...

Там, горе извисява се Калето —

и шепне си с реката и с небето...

(Когато светне слънцето, Калето

по Дунав носи поздрав на морето...)^[2]

ПРИПЕВ: — II —

[Въведение — след припевите.]

въведение /БЪРЗИЧКО/ Музика: М. Тачков

куплет

припев

*въведение - след припевите

Нотиране и хармония — Пламен Георгиев

[1] Пянт се при повтаряне на куплета, вместо трети и четвърти стих. ↑

[2] Пянт се при повтаряне на куплета, вместо трети и четвърти стих. ↑

ДЕТЕ

На майка ми

*В зори, щом полъх слънчев ме докосне,
аз пак съм, както някога — дете...*

*Целувката на капчицата росна
блещука върху моето лице...*

*Но спускат се срещу ми ветровете —
и вечер съм с повяхнало сърце...*

*И в моите очи сълзица свети —
защо ли, майко, пак не съм дете!...*

ПРИПЕВ: *Погалена от онзи чуден звън,
душата ми сънува светъл сън...
Прости ми, майко, че не съм —
тъй, както някога — дете!...*

[Третите и четвъртите стихове от куплетите се повтарят.
Припевът се пее 2–3 пъти.]

Умеренно
 А Е П Е
 муз. М. Пазков

Dm C Dm Dm C Dm(F)
 Gm C Dm A7 Dm
 Gm B Dm A Dm
 Gm C Dm A Dm
 Gm C Dm(F) A7 Dm

ПЕСЕН ЗА РОДНИЯ КРАЙ

Те пият и пеят...

П. К.
Яворов

*Да пием и пеем за родния край —
за нивите златни, за сока в лозите,
за детството светло с игрите без край...
И нека си спомним звъна на мечтите...*

*Да пием пак вино — че тъмният сок
света прави светъл, прогонва тъгите...
За час да забравим живота жесток,
дори да забравим звъна на парите...*

*Да пеем! И нека лети песента —
над края ни роден, над милите къщи...
Родената песен във светла душа —
ни сбира за празник, с любов ни обгръща...*

Песен за родния край

Умерено музика: Марин Тачков

The musical score is written on five staves in a single system. The first staff begins with a treble clef, a 2/4 time signature, and the tempo marking 'Умерено'. The melody is written in a single line. Below the first staff, the chords A_m, D_m, and G are indicated. The second staff continues the melody, with chords C, F, H_m/1, and E below it. The third staff continues the melody, with chord A below it. The fourth staff continues the melody, with chords D_m, G, C, and F below it. The fifth staff continues the melody, with chords H_m/1(B), E, and A_m below it. The notation includes various rhythmic values such as quarter, eighth, and sixteenth notes, as well as rests and accidentals.

Нотиране и хармония — Пламен Георгиев

ЗАВРЪЩАНЕ

*Късно вечер ще си дойда, майко,
като странен просяк у дома...
Няма ли да ме посрещнеш, майко,
със усмивка или със сълза?...*

*Няма ли да ме попиташ, майко,
пак защо се връщам сам с тъга?...*

ПРИПЕВ: *„Дълго скитах, майко, по света,
но не срещнах по-добра жена...
Не намерих, майко, на света
по-щастливо място от дома...“*

*Тук дойдох да си почина, майко,
че животът всичко ми взема...
Тук дойдох, за да целуна, майко,
майчина и бащина ръка!...
Тук дойдох, за да усетя, майко,
пак дъха на родната земя...“*

ПРИПЕВ: ...

ЗАБРЕЩАНЕ

МУЗИКА: МАРИН ПАЧКОВ

Умерено

Аm E7 A5 D=A5 A5
A A7 D=A A5 E A5
ПРИПЕВ
A5 F D=A отсвир
E A5 отсвир E E7
За финал (след втора волта)
A5 отсвир E E7 A5

Нотиране и хармония — Георги Русев

... ДЕЦАТА, НЕРОДЕНИ ЗА ЖИВОТ...

„ДАЙ МИ ДРОГА!“

На жертвите на дрогата

*Познавах аз девойката, която
политна от последния етаж...
Тя беше Светла — като слънце лятно,
със поглед мил, като роса блестящ.*

*Вървеше тя по своя път към Бога.
Жадуваше да прави чудеса...
Ала животът я измами с дрога —
отрова впи във жадната душа...*

*Веднъж тя бе сама на Кръстопътя.
При нея спрях... Отлиташе денят...
Седеше мрачна, с поглед ням и мътен. —
А исках пак очите да блестят...*

*„Какво ти е? — запитах я с тревога. —
Нима не вярваш вече в любовта?“
А тя пророни тихо: „Дай ми Дрога!
Любов ли?... И това е суета...“*

*„Защо сама си причиняваш болка?
И близките ти страдат с теб, нали...“
Тя устни сви и каза: „Дай ми Дрога!
От подлостта по-много ме боли...“*

*„Нима не можеш вече без отрова?
Какво погуби чистия ти дух?“*

Тя леко потрепера: „Дай ми Дрога!
Аз зная — всичко е отрова тук...“

„Повярвай — в теб е пътят към Живота!
Не вярваш ли във своите деца?...“
А тя въздъхна скръбно: „Дай ми Дрога!
Друг път не виждам — само към Смъртта...“

Изпратих я... Тя тихо каза: „Сбогом!“
Безпомощен си тръгнах през нощта...
И чух насън злокобно — „Дай ѝ Дрога!“ —
изкряска Гарван, после отлетя...

На она Кръстопът сега немея,
впил поглед в този черен некролог. —
Отиде си девойката, а с нея —
децата, неродени за живот...

[Последните два стиха от всеки куплет се повтарят. По желание — речитатив от IV до VII куплет (със същата хармония, без повтаряне на последните два стиха).]

„ДАЙ МИ ДРОГА“

Умерено МУЗИКА: МАРИН ПАЧКОВ

Нотиране и хармония — Димитър Каратодоров

ИЗПОВЕДТА НА ЕДНА КОМПАЊОНКА

В един нощен бар си пиех самотен...
При мене дойде чаровна жена...
С дълбока тъга в очите си топли
за своя живот разказа ми тя:
— Аз някога бях добра ученичка...
Но срещнах веднъж един бизнесмен.
Повярвах му аз, че ще ме обича,
че всички звезди ще смъкне за мен...
Той имаше чар, бе силен и властен —
в ръка с мобифон, със супер кола...
Замая ме той със думи прекрасни,
с обноски добри, с бижута, цветя...
За мен обеща неща непознати —
безброй часове на ласки, любов,
крайморски лъчи и „пясъци златни“,
коли и пари, охолен живот...
Представях си аз със мисли невинни
вълшебна любов — високо хвърчах...
А моят любим така приземи ме —
на своя диван със твърда ръка.
Отдадох му аз от себе си всичко.
И той ме пое във свои ръце.
А аз — нали бях добра ученичка —
научих добре урока по секс...
Той ловко след туй ме хвърли в живота. —
Със негов „добър“ приятел преспах...
Веднъж проигра той мене на покер.
На другия ден спечели ме пак...
И всичко дължа на моя „учител“.
Введе ме той във бизнеса свой. —
Момиче за секс във клуб еротичен —
печелех пари и давах безброй...

Ужасно, нали?... Но като размислиш —
то целият свят е публичен дом...
— Хей, барман, налей за нас по уиски!...
Аз черпя сега, мой мил компаньон...
    На колко мъже съм дала утеха...
    Сега пък пред теб отронвам сълзи...
    Но всичко това, което ми взеха,
    не може ей тъй да се върне, нали? —
Да бъда аз пак добра ученичка,
със светли очи, със свежа душа...
Да чакам нощта с надежда едничка —
за чиста любов... Къде ли е тя?...
    От тоя зъл свят съм аз отвратена...
    А ти си добър и нежен, нали?...
    Със обич стопли душата студена!
    След туй затвори очите ми ти!...

[По желание — модулация след VI и след X куплет; III и IV, IX и X куплети — като речитатив.]

M.M. $\text{♩} = 168$
Andante

ИЗПОВЕДА НА ЕДНА КОМПАНИОНКА

МУЗ. М. ТАЦКОВ

The musical score consists of eight staves of music. The first staff is marked with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 4/4 time signature. The tempo is marked 'M.M.' with a quarter note equal to 168, and the style is 'Andante'. The title 'ИЗПОВЕДА НА ЕДНА КОМПАНИОНКА' and the composer 'МУЗ. М. ТАЦКОВ' are written above the first staff. The music is written in a single melodic line. Chord diagrams are provided below the staff lines. The chords are: Gm, F, Gm, Gm, F, Gm(B), Eb, G7, Cm, D, D7, Gm, F, F7, Gm, F, F7, Gm(B), D, D7, Eb, D, D7, Gm.

МОМИЧЕТО, ЗАХВЪРЛЕНО В ПРЪСТТА

*В нощта спокойна — само глас безсънен...
Заспиват хората... Дори и Бог...
До глухите стени, край парка тъмен
спотайва се изнасилвач безок...*

*А там — зад ъгъла — една хлапачка
с усмихнато безгрижие върви...
Мъжът се спуска, изведнъж я сграбчва,
прекъсва с кърпа страшния ѝ вик...*

*Повлича я, разпъва ѝ ръцете —
и завладява я със порив див...
Луната няма само е свидетел,
но скрива се зад облаци след миг...*

*Захвърлено върху земята гола,
лежи момичето — кърви пръстта...
Кърви в гърдите му бездънна болка...
И порив — да потъне вдън земя...*

*Луната пак лицето си открива,
поглежда със замислени очи. —
Бездомно куче в самотата дива
безпомощно край жертвата стои...*

*Изтръгва се в нощта една въздишка
от скръбната душа на Господ Бог. —
Това момиче няма да обича!...
А и защо ли — в този свят жесток*

БАЛАДА ЗА КЪЩАТА

На Ст. Епитропов

Цигла по цигла и тухла по тухла —
някога както строили я майстори —
старата къща невидимо рухва —
сякаш събарят я сили незнайни...

ПРИПЕВ: Няма ги вече старицата, старецът
(сякаш ги виждам отново на пейката) —
в лятната вечер те с мен разговаряха,
топли, сърдечни, лицата им грейваха...

Дворът пустее, помръкнал от чакане,
спи буренясал зад къщата тиха...
Кой да посее надежда в земята —
те, синовете, далече заминаха...

ПРИПЕВ: ...

Слепи — прозорците спят зад оградата...
Стенат стените с въздишка болезнена...
Стара, беззъба, вратата е паднала —
вече ненужна — кого да посрещне?...

ПРИПЕВ: ...

БАЛАДА ЗА КВУГАТА

Музика: М. ТАЗКОВ

УМЕРЕНО

А А D E7

А А D А

ПРИМЪВ

E7 A D G

C A D G

C G A

Нотиране и хармония — Димитър Каратодоров.

... ЗВЪНА НА ЛЮБОВНАТА ПЕСЕН...

ЛЮБОВНА БАЛАДА

*Когато изгреят звездите,
отново ще бъдем на пясъка.
И чудно ще пеят вълните,
а чайките ще им пригласят...*

ПРИПЕВ: *И може би ти ще ми кажеш,
когато помилвам косите ти...
И може би ти ще ми кажеш,
когато усетя гърдите ти...
И може би ти ще ми кажеш,
когато запечат душите ни. —
Тогава все пак ще ми кажеш:
„Обичам те!“...*

*И морският бриз ще разнася
звъна на любовната песен...
За нас ли вълните ще плачат
в покоя на пустата есен?...*

ПРИПЕВ: *И може би аз ще ти кажа
две думи, от сълзи пречистени...
И може би аз ще ти кажа
две думи, но знай, че са искрени...
И може би аз ще ти кажа,
когато се слоят душите ни. —
Тогава все пак ще ти кажа:
„Обичам те!“...*

М.М. $\text{♩} = 176$

ЛЮБОВНА БАЛАДА

муз. М. Рацков

Ні в о

Dm A

A# Dm

Пр. Dm D#7 Gm

C C# F

B (F) Gm

A Dm

ЖАЖДА

*Когато изгори денят и лунна нощ се спусне,
ще дойда пак при тебе и горещите ти устни —
за да преминем през нощта по лунната пътека
и да ти дам това, което другите ти взеха...*

*Жадувам за любов щастлива в този свят убийствен,
за твоята усмивка жива, като извор чиста...
И нека ни горят със злоба в този свят безчувствен,
и нека живи изгорим и мъртви да се пуснем...*

*Но даже да ни хвърлят пръст душиците им черни,
дори да бъдем слепи, ние пак ще се намерим. —
Душите ни — соколи — ще летят във небесата —
високо над човешка злоба, завист и омраза...*

ТРЪГВАЙ СИ

Време е да си отиваш —
нищо, че ще плача.
Тръгвай си и не въздишай —
хвърляй тая чаша!

Сред пустинята оазис
беше любовта ни...

Не можа да ме опазиш —
бяхме много жадни...

Тръгвай си, не ще те моля —
нищо, че ще плача!...

Ти върви си пак на воля,
отегчен и мрачен...

Нищо, че от скръб умирам
и кърви сърцето...

Нищо, че с тъга безсилна
плаче в мен детето...

Тръгвай си

муз. М. Тагков

♩ = 112 Бързичко

/ I ч III квалет /

Am E7 Am

Dm E Dm

Dm E7 Am

E7 Am

СЪЛЗИЦА

Чуй, момиче, тази песен —
и за мене си спомни!

Тя е с дъх на тъжна есен,
с дъх от твоите сълзи...

ПРИПЕВ: Ти тогава се разплака.

Аз помахих ти с тъга.

И по релсите на влака
си отиде любовта...

Но и в мен сълзица скрита
ненадейно се роди...

Тя расте и все ме пита —
пита ме къде си ти...

ПРИПЕВ: Тъжната сълза — бездомна —

търси своята душа. —

Тя от мене се отронва
и се слива с песента...

СЪЛЗИЦА

БЪРЗИСКО

МУЗИКА: МАРИН ТАКОВ

Е m А m H E m H (D)

ПРИПЕВ

Е m (G) E А m D G

Е m (C) А m H E m E m (C)

А m H E m

Нотиране и хармония — Пламен Георгиев

ЗВЪН

На Ан

Прозвънна странен звън — през нощта, в самотен час...

Ръмеше дъжд навън... „Помниш ли?... Това съм аз...“

„Помислих, че е сън... Ало, откъде звъниш?“

„Обаждам се... от Марс...“ „Някак странно ми звучиш...“

Припев: „Пътувахме сами... Към морето с нощен влак...“

„Чудесно бе, нали... Няма да се случи пак...“

„Погалих те с коси... После звънна моят смях...“

„И сякаш на шега... устните си с тебе слях...“

„А помниш ли звъна на вълшебните вълни?...“

„Целувки на брега... Беше приказно, нали?...“

„Повярвах на мига... Но не ми е жал... почти...“

„Все пак... прости ми ти!... Есента ни раздели...“

Припев: „Аз писах ти писмо — чувствах се без теб сама...“

„Потънало е то... Някъде във вечността...“

„Копняхме за любов... И щастливи бяхме с теб!...“

„Кога ли бе това?... В кой ли свят?... И в кой ли век?...“

Звон

Бавно

музыка: Марин Тачков

1

2

1

2

Хармония - Румен Тачков

Хармония — Румен Тачков

ЛЮБОВЕН ШЕПОТ

*Когато се целунем, ние пак се съживяваме.
Най-светлото от себе си един на друг отдаваме...*

*Шепна ти: „Обичам те!“
Шепнеш ми: „Обичам те!“
Само тези топли думи
сгриват пак душите ни...*

*И нека този шепот се разнася във Вселената...
И нека да събужда за живота неродените!...*

*Шепота „Обичам те!“
Думите „Обичам те!“ —
Само тези чудни думи
ще спасят душите ни...*

[Четиристишията се повтарят.]

ЛЮБОВЕН ШЕПОТ

муз. М. Тагков

Умерено

Am F Dm Am

Adur. Dm Dm Am

Am E Am

Adur. Dm Dm Am

F Dm E Am

БЛАГОСЛОВИЯ

*Щом те зърнах, ти ми се усмихна —
и в очите любовта изгря...
И звездите ни благословиха —
и поисках твоята ръка...*

ПРИПЕВ: *Сутрин —
с усмивка да ме будиш...
Денем —
с очи да ме целуваш...
Нощем —
към изгрева да плуваме...*

*Нека с теб дните да изгряват!
Нека с теб нощите летят!...
И в усмивката ти разцъфтяла
да трепти на любовта дъхът!...*

ПРИПЕВ: *Сутрин —
с усмивка да ме будиш...
Денем —
с очи да ме целуваш...
Нощем —
безкрая да сънуваме...*

Благословия

№ 30

Музыка Марии Тархов

Am G G Am Am Am F Dm Am E7 Dm Am

ПРИПЕВ

Нотиране и хармония — Димитър Каратодоров

ЛЮБОВТА Е ЖИВА

Щом просветне утрин, с устни ти ме будиш —
търсиш мойте устни със целувки чудни.
Топло ме докосваш и трепти в телата
шепота на пролет, жаждата за лято...

Щом нощта полъхне, мило ме приспиваш —
нежно ме прегръщаш, сила в мене вливаш.
С устни отпечатваш по плътта ми гола
спомени за лято и мечти за пролет...

Даже да хладнее мрачно-влажна есен,
ние пак си пеем тази нежна песен.
Даже мъртва зима с мраз да ни покрива,
ние пак сме живи — любовта е жива!

[Първите и последните два стиха от всеки куплет се повтарят.]

БЪРЗО

ЛЮБОВТА Е ЖИВА

Музика: Мариц Тазков

Am G Dm

Am(E) Dm Am

F E E E7

Нотиране и хармония — Георги Русев.

ДИАЛОГ ЗА КРАЯ НА СВЕТА

Запита ме:

„Какво ли ще е в края на света?“

Усмигнах се:

„Навярно пак до тебе ще седя...“

Ти каза пак:

„Дали тогава времето ще спре?“

Засмях се аз:

„Налей, любима, още питие!“

Пророни ти:

„Не виждаш ли Земята как кърви?...“

Помолих те:

„Подай ми устни и ме целуни!“

Погледна ме:

„Не вярваш ли, че чака ни потоп?“

Прошепнах ти:

„Ела... и да се любим с теб до гроб!“

И каза ми:

„Дали да си направим с теб ковчег?...“

Погалих те:

„Момиче ли да е, или момче?“

Въздъхна ти:

„Какво ли ни очаква там — отвъд?...“

Прегърнах те:

„Аз искам да заспя до твойта гръд!...“

ПРЕЧИСТВАНЕ

Прокле ме тоя свят със сляпа злоба,
животът в мене впи отрова змийска...
И ако някога с тъга се спусна в гроба —
това ще бъде просто за да се пречистя.

Но ако ти за мен сълза пророниш —
и тя целуне камъка безжизнен —
и ако ти ме призовеш за светла обич —
отново ще се върна, за да те обичам!...

[Третите и четвъртите стихове се повтарят.]

М.М. $\text{♩} = 80$ **ПРЕЧИСТВАНЕ** муз. М. Пазков

Умерено

Am Dm G

Am(C) (E) Am Dm

E Am Am

Dm E7 Am

МОЛИТВА

На родината

Тъгува земята ни... Тъжна и ти си...

И гледаш небето — със звездите-цветя...

Усещаш как вятърът вее къдрици...

И виждаш — над тебе се отронва звезда...

Припев: „Аз моля се, Господи, вярвай ми —

целувка целебна и любов-светлина...

Очи нежно-искрени и нежно-сини —

и детска усмивка, и щастлива сълза...“

Ти страдаш, Българийо, моя любима —

за всяко сираче; неродено дете...

За всички, заминали в тъжна чужбина,

за бедни и болни... С тебе страдат и те...

Припев: „Аз моля се, Господи — вече безсилна. —

На Коледа свята ни дари светлина! —

Да бъде земята ни райска градина —

със детски усмивки и щастливи лица!...“

Умеренно (Введение) Молитва музика: М. Тъсков

куплет

припев

модуляция с половин тон след I припев и при повторение на II припев

Нотиране и хармония — Пламен Георгиев.

Издание:

Автор: Марин Тачков

Заглавие: Български песни

Издание: трето преработено и допълнено

Издател: Издателство „Мултипринт“ ЕООД

Град на издателя: София

Година на издаване: 2002

Тип: сборник; поезия

Излязла от печат: 2 септември 2002

Редактор: Христо Черняев

Художник: Ангел Ангелов

ISBN: 954-9811-32-8

Адрес в Библиоман: <https://biblioman.chitanka.info/books/19128>

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.